

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1905-1907 : L
84:1 - 142**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

Ståraste

Många tack för det så fina, deltagande brevet. Det är en riktigt härlig hälsning, då jag blir glad åt ens framgång. Det går den dubbelte tack. Med en nöd som bok som denna varar inte glädjen länge. För när jag kunde en smula lättare till följd af den första framgången så blaf jag så förfärligt sjuk och slö. När detta tillfälle gjöf mig förskräckt och förkviflad tillräckligt, börjar jag väl åter att skriva. Det är just ett trepigt handverk. Men en stor hälsning af trygghet är det att boken kommer ut. Och inte heller var Dalin så nästan förkviflad öfver att den blir så lång. Han var verkligen bara nöjd. Han tog allt från barnsynpunkt. Det gör ingenting hvad lärarna säga, sade han, då vi resonerade om dess fel och brister. Barnen kommer att tvinga mig till den i utbytte mot en gamla.

Han talade om de följande delarna, som skola vara historiska och gamla tiden och medeltiden och en som nyare tiden och vi talade om huru, som skulle kunna skrivas om. Det är minnsamt inte lätt. Skönlitterärt folk vill ha ha, och vi tänkte på Gleichenstam, men kan han skriva lätt och bekvämt för barn? Det är nästan hopplöst. Skrivbrevet kan man inte lita på och hans munnen och ansikten bara göra det omöjligt. Lunde gård skriver medeltidshistoria som ett litet barn, som har loft sin baxa. Försuget är inte Rasmussen. Cecilia vill minst fastligt gärna, men hon är heller inte Rasmussen. Det är bra såväl. Han ska ut ~~de~~ för den första delen Rasmussens gamla äkta text, Isländska sagor och myter. Iduggasagor i en viss grad och så få någon att skriva ihop litet medeltida skillevingar. Detta hvad förutskick beträffar. För den andra delen kommer han alldeles nästert att nämna sig till dig. Ja, alldeles nästert met jag ju inte, ty allt beror ju på hur de första försöken utfaller, som jag nu gör, om jag lyckas eller misslyckas. Men gör mitt bra en

affärspapperet, så som du var, berada dig på en förfrågan.

Jag skulle bli bra glad om du sade ja, men det gör du väl
inte. Men i alla fall är det ju en hobby ett litet arbete, ty
de här herrarna vilja inte ha annat än det allra bästa. Detta
talade vi inte om, förrän brevet till dig var afsändt, annars skulle
jag genast ha nämmt det. Vi äldra behöfva all uppmuntran vi
kunna få i dessa dagar, så de yngre nog tränga mig på ett
nätt, men inte står i förhållande till deras visade duglighet.
De vilja prompt skrifa sig till ryktbarhet och de tro nog att de
äro värda allt möjligt, det är bara reklam, som behöfs,

I Blekinge prägar så har jag haft ursäktsbref från både Hall-
ström och O. B. Men tänk, att Hallström hade inte sagt till på
tryckeriet att bokken inte fick missas. O. B. hade helt enkelt gått till
posthorn och fått veta hvad han ville. Glad hade varit sagt till på
kontoret och där hade de behållit hemligheten för sig själva.

Den såg en Schick, som skulle vara i evad och hade blifvit
utslad sanktion af magistratet. Det låter så ströligt, men jag
har verkligen hört det från Leanderschields hållet förut genom
Pallang. Gallen fall är det en vatis, som absolut inte hade något
i tidningen att göra. Men jag äro Karlav en förfärliga
skvalleryttor.

Det var roligt att de firade fest på Kärr och Roumo i Selma.
Man vet ju, att allt går sin gilla gång där, men det är roligt
när de sträcka upp sig, äro i stora salongen och så vidare.
Det är så i stil med stället. Jag undrar hur många vännar, Ri-
neserra, ha sig ut nu för tiden.

Det är då en högst obehaglig tro, som du har fått, att jag
skall dö. Jag skall nog bevara min tös, jag har mycket att göra
än. Jag har ännu inte skrifvit bokken om mitt hem, inte
köpt eller ha ett enda underkastat hus där. Se jag älskar
arkitektur högst af alla fria konster, så det skall jag stå mig
på på gamla dagar. Jag har nog åtakilligt att lifva för.

Tack för brevet är en gång, du är så söt, så du blir glad.

Glömska gästerna från din Selma.